

[Prieme.]

lyst paa Forbrugernes Bekostning. For Handelen betyder hver ny Gruppeinddeling ny Gene, ny Ulejlighed og Fare for nye Indgreb og Fare for, at man atter ved hver Tildelingsperiode er ude for, at man ikke kan vide, hvad man skal søge. Man kan miste sit Importsalg ved at søge paa forkerte Varer, som man nu under Hensyn til den nye Gruppering tildeler mindre eller slet intet af. Hvert nyt Varenummer er en Udvidelse af Importreguleringsystemet, en Udvidelse af Valutacentralens Magt over Erhvervene.

Hvorledes har man i den Grad kunnet udvide Lovgivningens Omraade og Magt uden at berøre det i Betænkningen? Det er jo i Virkeligheden et Bevis for, at man alligevel ikke vil Afvikling. Efter min Opfattelse er en Fremgangsmaade som denne i Virkeligheden parlamentarisk utilstødelig. Der skrives Side op og Side ned for at dække over, at Lovforslaget ikke beskæftiger sig med Dyrtiden, og der skrives Side op og Side ned om Frilisten og alt det andet, men at Afviklingsloven udvides og skærpes ved denne den største Udvidelse af Varegrupperingen, der hidtil er sket, staar hverken fortalt eller begrundet.

Vi har desværre hidtil været vant til, at der ved hver ny Tildelingsperiode kom nye Numre, men denne Gang, da vi skal afvikle, kommer der 47 nye. Der er i Øjeblikket 280 Vareundergrupper. Af disse overføres 24 hele Numre til Frilisten, men af de tilbageblevne 256 Varegrupper finder man nu paa, at 29 skal opdeles i 75, saaledes at vi faar 302 i alt. Dertil kommer Tøndebaand, der overføres fra Frilisten til den bundne Liste. Jeg kunde for øvrigt godt lide at høre, hvad Nødvendighed der er for, at Tøndebaand skal under et særskilt Varenummer under Valutareguleringen.

Vi staar altsaa nu i en Afvikling, og vi hører Ministerens Tale om, at der ikke skal reguleres mere og længere end nødvendigt. Tør jeg da spørge om Nødvendigheden for, at man deler 257 Varegrupper op i 303?

Maa jeg saa til Slut gøre nogle Bemærkninger om hele dette Importreguleringsystem og sige, at efter min Opfattelse staar vi her i Landet økonomisk i en ganske anden Situation, end vi stod i i Begyndelsen af 1932, da dette Lovforslag første Gang blev forelagt her i Rigsdagen. Vi stod dengang over for en Trusel mod vor Landbrugseksport, der kunde bevirke økonomisk Sammenbrud her i Landet. Man havde fra tysk Side indført Restriktioner,

der kunde være katastrofale for det danske Samfund. I Dag staar vi i en ganske anden Situation. Ikke alene økonomisk er Nationalbankens Forhold bedret i ganske væsentlig Grad, men paa samme Vis kan det siges, at det danske Landbrugs Afsætningsforhold i ganske overordentlig høj Grad er meget betydelig gunstigere, end de var i 1932. Det er efter min Mening halsløs Gerning at fortsætte dette System, hvor vi sælger vore Varer billigere og køber de Varer, vi har Brug for, dyrere, end det er nødvendigt.

Valdemar Sørensen: Naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen paa sit Partis Vegne angriber Valutaordningen for de Prisstigninger, den utvivlsomt er blevet Aarsag til, maa jeg udtale min uskrømtede Beundring for den fremragende Evne til kollektivt Hukommelsestab, som Partiet ved denne Lejlighed lægger for Dagen. For da Rigsdagen for kun 5 Aar siden gennemførte Ordningen, var der netop overordentlig Enighed om det Formaal, at den tillige skulde vende Prisbevægelsen opad. Samtidig med at Bank of England og den danske Nationalbank i Efteraaret 1931 standsede Guldbetalingerne, gjorde man som bekendt en Dyd af Nødvendigheden og fastsatte en lavere Pengeværdi i den udtrykkelige Hensigt herigennem at afbøde Verdenskrisens Prisfald, saadan som det fik sit Udtryk i Produktionsvanskeligheder navnlig for Landbruget her i Landet, gjorde det urentabelt og øgede Gældens Tryk og efterhaanden ogsaa lammede store Dele af det øvrige Erhvervsliv. Hvad nu angaar Stridens aktuelle Genstand, selve Importreguleringen, blev den jo til bl. a. af den Grund, at naar Pengepolitikens prishævende Formaal skulde virkeliggøres, var det umuligt at anvende de gamle banktekniske Midler, Renteforhøjelse og Kreditindskrænkning, til at kontrolere Importen og herved bevare Herredømmet over Pengenes Værdi. Nu kunde det naturligvis ikke undgaas, at de prishævende Følger af en Kronesænkning, der efterhaanden blev til mere end 50 pCt. over for Guldvalutaerne, og 25 pCt. over for Sterling, selv om de endnu ikke er slaet helt igennem i det hjemlige Prislæg, dog blev til en stor Byrde for Befolkningen. Og naar nu det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen siger, at Venstre ikke angriber Regeringen for den Prisbevægelse, der følger med Verdenskonjunkturerne, men kun for den Prisstigning, som er et Resultat af Regeringens egen Politik, saa tillader jeg mig det Spørgsmaal til det ærede Medlem,